

Nieuwsbrief 83
Fam. ds. M.L. Dekker – Maarten & Marita
dekkernazareth@gmail.com
POB 2156
Nof haGalil 1751508
ISRAEL
6 december 2023

Update 8, dag 61

'Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen'

Lieve vrienden,

Terwijl ik aan een volgende nieuwsbrief begin, krijg ik telkens een alarm via mijn telefoon dat aangeeft dat er raketten richting Israël afgeschoten worden. Dan kijk ik even waar het is. Vandaag houdt Hezbollah in het noorden zich redelijk rustig, maar Hamas vuurt onophoudelijk raketten af op het zuiden rond

de stad Berseba en het centrum van Israël rond Tel-Aviv.

Zoals jullie wel weten, is het korte bestand vorige week door Hamas verbroken. Ze hielden zich al niet aan de voorwaarden dat alle kinderen en vrouwen vrij zouden komen. En nog voor de verlenging van het bestand dat op vrijdag zou plaatsvinden, schoten ze alweer raketten op Israël af. We zijn de tel ondertussen kwijtgeraakt. Meer dan 10,000 raketten in 2 maanden.

Heb je naaste lief

Er wordt ons wel gevraagd: Hoe moet je dit nu nieuwtestamentisch zien? Je moet je vijanden toch liefhebben? En je andere wang toekeren aan je vijand? Dat zegt de Heere Jezus toch Zelf? Dat is zeker zo. Maar tegen wie zegt Hij dit? Tegen de overheid? Of tegen de gewone man? Want als je dit door gaat trekken naar de overheid, dan mag geen enkel land zich dus verdedigen? Dus als Duitsland ons opeens weer zou aanvallen, onze burgers zo gruwelijk vermoorden en verkrachten als op 7 oktober hier gebeurde, en dan ook nog eens zoveel raketten zou blijven afschieten, zou Nederland dan zeggen: Welkom! Ga je gang? Dat zou toch onvoorstelbaar zijn? Johannes de Doper zegt toch ook niet tegen de soldaten dat dit een verkeerd beroep is. De overheid draagt het zwaard niet tevergeefs!

Je naaste liefhebben, dat geldt ook voor de overheid. Je naaste is allereerst je eigen bevolking, waar je verantwoordelijk voor bent. Die moet je beschermen, verdedigen, uit liefde! Als man moet je toch ook je eigen vrouw of kinderen verdedigen. Uit liefde. Maar als tweede moet je ook je vijanden liefhebben, zeker. Als ik naar Israël kijk, dan opereert Israël juist met grote voorzichtigheid. Zuid-Gaza is in kleine stukken opgedeeld. Wil de IDF één huis treffen, dan hoeven de burgers niet heel erg ver weg te vluchten. Ze moeten alleen uit dat kleine stukje weggaan. Ik heb filmpjes gezien van hoe een Gazaan van heel dichtbij filmt hoe de IDF met grote precisie precies één huis bombardeert. De rest van de huizen blijft staan. Niemand raakte gewond zelfs. En mensen zijn niet eens bang om van dichtbij te filmen. Ze weten hoe precies de IDF werkt. Als Israël zich niets van de bevolking aantrok, dan zouden ze vlug klaar zijn. Dan zouden ze alleen maar bombarderen en niet met hun leger Gaza intrekken en de levens van hun eigen soldaten in de waagschaal stellen. Er zijn ondertussen meer dan 80 soldaten gesneuveld! Je vijanden liefhebben, dat is:

ze als mensen blijven zien en behandelen. Niet als monsters. Niet met haat. En met de grootst mogelijke voorzichtigheid oorlog voeren. Al blijft dat vreselijk moeilijk en ben je nooit voorzichtig genoeg! Al met al blijft het vreselijk voor de burgers in Gaza. Net zoals het vreselijk was voor de burgers in Duitsland. Maar helaas zijn de media in het westen zo vreselijk eenzijdig! Hamas verbreekt het bestand, maar kranten koppen dat Israël Gaza weer bombardeert.

Gijzelaars

Het is ondertussen bekend dat een aantal gijzelaars of 7 oktober niet heeft overleefd, omdat ze zwaargewond of al vermoord meegenomen zijn naar Gaza, of dat ze in gevangenschap zijn vermoord. Er worden nu nog 136 mensen vastgehouden, maar zelfs daarvan is niet bekend of ze nog leven. Zoals de jonge moeder met die twee lieve roodharige kinderen, een baby van negen maanden en een zontje van 3. Er circuleren hier prachtige tekeningen van haar met de kinderen. Hamas zegt dat zij niet meer leven. Dit is ook meegedeeld aan hun vader die ook in een tunnel gevangen zit. Op een filmpje

van Hamas zelf is te zien hoe deze man in snikken uitbarst als het hem door Hamas verteld wordt en hoe hij Netanyahu ter verantwoording roept. Wat een marteling! Hier in Israël is men bang dat deze kinderen nooit terug zullen komen, omdat Hamas weet dat elke Israëli hiernaar uitziet. Ook voor het lot van de vrouwen die tot nu toe niet zijn losgelaten, wordt zeer gevreesd. Er wordt gezegd dat Hamas die nooit zal loslaten, omdat zij dan gaan vertellen welke verschrikkingen ze hebben meegemaakt op 7 oktober, maar ook erna, tijdens hun gevangenschap. Hamas kent geen medelijden met soldates. Laat er toch een voortdurend gebed opgezonden worden of de Heere genade wil betonen, dat ze of vrijgelaten of gevonden worden door de IDF. En laten we toch ook bidden voor deze roodharige kinderen, dat het niet waar is dat ze niet meer leven. Dat ook zij door de IDF bevrijd mogen worden. Of als ze niet meer leven, dat hun lichamen gevonden worden, omdat het in de Joodse samenleving zo belangrijk is om je geliefden te begraven!

Arabische Israëli's

Het is echt verwonderlijk hoe de Arabische bevolking toch grotendeels achter Israël staat. Niemand van hen zou ooit onder Hamas willen leven. Er verschijnen allerlei filmpjes van Arabieren die openlijk de kant van Israël kiezen en ook vertellen hoe goed ze het in Israël hebben. Zoals die moslim-vrouw die vertelde dat Arabische Israëli's automatisch 15% extra tijd krijgen bij hun examens op de universiteit, omdat Hebreeuws niet hun moedertaal is. Ook werd haar gelijk een beurs aangeboden, omdat haar moeder haar alleen had opgevoed. Ze had geen goed woord over voor Hamas. Israël is geen apartheidsstaat. Er zijn zeer hoogopgeleide Arabieren, die als dokters, tandartsen, advocaten, rechters werken. De meeste apothekers zijn Arabisch! En in een apartheidsstaat, zou een Arabier een Joodse president naar de gevangenis zou kunnen sturen? George Karra veroordeelde als voorzitter van het Hooggerechtshof president Katsav tot 7 jaar gevangenschap, vertelde ze! Ook doen Arabische politieke partijen mee aan de verkiezingen. Eén van deze partijen regeerde zelfs mee in het vorige kabinet. De voorzitter van deze partij, Mansour Abbas, heeft een oproep gedaan aan alle Palestijnse groeperingen om hun wapens neer te leggen en een vreedzame oplossing te zoeken. Dit is ongehoord voor een leider van een Arabische politieke partij. Hij heeft de

samengestelde video van gruwelen van Hamas gezien die de Israëlische regering aan de leden van de Knesset getoond heeft en hij was er totaal overtuigd van. Dus Arabieren zien ook wat er gebeurd is en dat dit vreselijk geweest is. Wat zou het een zegen zijn als de Hamas vandaag de gijzelaars zou teruggeven en de oorlog zou stoppen. Dan zou Israël ook direct stoppen in Gaza.

We kunnen het zelf ook merken dat de opstelling van veel Arabieren veranderd is. In een Arabisch restaurant dacht de eigenaresse dat we Joods waren en ze kwam gelijk naar ons toe en vertelde hoe erg ze alles vond. Pas waren we in een Arabisch benzinstation en kregen we zomaar een geurtje om in de auto te hangen. En bij Youssouf, waar we al jaren zo nu en dan shoarma eten, kwam een man naar ons toe. Hij klopte Maarten op zijn schouder en zei zeer vriendelijk wat in het Arabisch. Dit deed hij daarna ook bij andere mannen en zo liep hij de shoarmazaak uit... In Arabisch Nazareth was een muur met allemaal martelaars, strijdleuzen, gebalde vuisten en Palestijnse vlaggen erop geschilderd. Deze muur is zeer vriendelijk overgeschilderd met de bron van Maria, met de leus: *Nazareth welcomes visitors, even verderop Salaam, Shalom, Peace...* wat een verschil!

Lichamelijke en
psychologische marteling

De gevolgen van deze Zwarte Zaterdag zullen nog generaties doorwerken. Zovele mensen zijn zwaar getraumatiseerd. Zovelen hebben op een vreselijke manier hun geliefden verloren. En dan de gijzelaars die wel vrijgelaten zijn. Met mondjesmaat komt er nu naar buiten wat ze te verduren hebben gehad. Maar ze durven nog niet erg veel te zeggen, omdat ze bedreigd zijn dat anders de overgebleven gijzelaars wat zal aangedaan worden. Gegijzelde kinderen die niet meer hardop durven praten, maar alleen nog fluisteren. Kinderen die wijsgemaakt zijn door Hamas dat niemand meer aan hen dacht en zeker niet de Israëlische regering. Dat ze allang vergeten waren. Dat de IDF hen samen met Hamas zou doden. Kinderen die nu moeten leren geloven dat er wel alles aan gedaan is om ze vrij te krijgen! We zien het psychologisch martelen van Hamas. Kinderen die nu zijn vrijgelaten, terwijl hun moeder achtergehouden is. Bejaarde vrouwen van tegen de 80 die zijn vrijgelaten, maar hun mannen niet. Dat is vreselijk!

De woordvoerder van Zaka, de organisatie die na terreuraanslagen de lijken bergt, had al eerder in een video verteld dat hij en zijn mannen nog nooit eerder zulke gruwelijke dingen hadden gezien. Hij zei dat velen van zijn team niet meer konden slapen en zelfs niet meer konden eten doordat ze zo geschokt waren. Nu stond er van de week in de krant dat deze man in een inrichting is opgenomen. Hij kan het leven niet meer aan. De dingen die hij gezien heeft, zijn te gruwelijk. De meeste vrouwen en ook jonge meisjes waren echt vreselijk gemarteld en verminkt. In het bijzonder de vrouwelijke soldaten. Onthoofd, de meeste gezichten met vele kogels kapotgeschoten, zodat de familie ze niet meer kon herkennen. Sommige dingen zijn te vreselijk om te beschrijven, dat kan ik niet.

Wat zou het een zegen zijn als al deze dingen het Joodse volk zouden uitdrijven naar de Heere. Dat ze op hun knieën terechtkomen en dat ze het uit gaan schreeuwen naar de God van hun vaders, de God van Abraham, Izak en Jakob, de God van Israël. Je merkt wel dat er meer openheid is. Oorlog is zoiets vreselijks, dat mensen gaan zoeken naar de reden van hun bestaan. We merken het aan de foto's en video's van biddende soldaten, zingende soldaten, bijbellezende soldaten! We merken het ook in de goede gesprekken die je onverwachts hebt met soldaten die je een cadeaubon geeft. Of bij mensen die in Balalaika of in Yad Nechama komen. Mensen zijn meer op zoek. Staan open voor gesprekken. Ari en Rosa in Balalaika, Nuha in Yad Nechama, maar ook Ron die Ari twee keer per week in Balalaika vervangt als Ari les krijgt van Maarten. Sinds de oorlog komt er een moslim naar Balalaika, waar Ari mee in

gesprek raakte. Ari heeft nu al meerdere keren lang met hem gepraat. Nu komt hij naar de Bijbelstudie in Balalaika op dinsdagmiddag.

Biddende soldaten tussen bulldozers op het strand van Gaza.

Biddag in de Knesset

Vorige week woensdag was er een speciale biddag in de Knesset. Er wordt jaarlijks een Prayer Breakfast gehouden in de Knesset, waar leden van de Knesset, rabbi's en evangelicale christenen van over heel de wereld samen bidden. Nu was er een speciale biddag ingelast in verband met de oorlog. Het was ontroerend om een stuk te zien van de live-uitzending van deze gebedsbijeenkomst. Aan het begin spraken enkele mensen een kort gebed uit, waarna er toespraken, Schriftlezingen en gebeden volgden. Er werd aan het begin heel duidelijk opgeroepen dat Israël zich vernederen moest. Als *“Mijn volk, over dewelken Mijn Naam genoemd wordt, zich verootmoedigt en bidt, en zij Mijn aangezicht zoeken, en zich bekeren van hun boze wegen; zo zal Ik uit de hemel horen, en hun zonden vergeven, en hun land genezen.”*

Heel bijzonder was het dat de Messiasbelijdende Joel Rosenberg zijn korte gebed aan het begin afsloot met het noemen van de Naam van Yeshua. In de Knesset! En als hij later een officieel gebed mag uitspreken, bidt hij in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Wat zal het zijn als de Heere Zich straks zal openbaren aan Zijn volk Israël. Wat een heerlijkheid zal dat geven! Over heel de wereld!

Kehilat Nechama

Het is heerlijk dat alles in de gemeente ondanks de oorlog toch door kan gaan. De mensen zijn zeer blij dat we weer in ons huis samenkomen. In Afula hebben we elke week de Bijbelstudie met de Spaanssprekende leden die goed bezocht wordt. Onlangs hadden we een bruiloft van een Spaanssprekend meisje met een Russischsprekende jongen. Ze communiceren door Google-translate en de bruiloft werd voltrokken via Zoom. Ook dat kan tegenwoordig! Hij is niet Joods, dus vroeger zouden ze niet in Israël kunnen trouwen, dan hadden ze moeten uitwijken naar Cyprus of naar Praag. Maar in de Coronatijd heeft een Israëlische advocaat dit monopolie van de rabbi's doorbroken, door in een rechtszaak af te dwingen dat een huwelijk dat in het buitenland geldig is, ook in Israël erkend moet worden, zelfs al is het via Zoom gesloten. Dus was de advocaat te zien op een groot scherm, met een Israëlische en een Amerikaanse vlag, met twee Amerikaanse getuigen in de bovenhoek van het scherm. Het huwelijk werd via Amerika voltrokken en het bruidspaar krijgt straks de huwelijksakte opgestuurd vanuit Amerika!

Camila, de dochter van ouderling Hilton, is net opgeroepen voor het leger. Twee jaar verplicht in dienst. Dat is zwaar, zeker nu met deze oorlog. Het is een gevoelig meisje, geen vechtster. Ze wordt ergens bij Berseba gestationeerd, dus ver van huis. We hebben in de gemeente met haar gebeden.

Gebedspunten

*Voor alle getraumatiseerde mensen

*Voor de gijzelaars in Gaza en hun families. Ook voor de vrijgelaten gijzelaars.

- *Voor kracht. Iedereen is moe en emotioneel uitgeput
- *Voor wijsheid voor de regering en de staf van het leger
- *Voor bescherming van de Israëlische soldaten, ook Yaret en Camila uit onze gemeente
- *Voor de meer dan tienduizend gewonde Israëli's
- *Voor de humanitaire crisis in Gaza, in het bijzonder voor de weinige christenen daar.
- *Voor onze kinderen, het lijkt erop dat ze met kerst niet kunnen komen

Dankpunten

- *Voor alle hulp die geboden wordt, ook vanuit onze reformatorische gemeenten in Nederland
- *Voor het feit dat Hezbollah in het noorden niet met volle kracht aanvalt
- *Voor wonderlijke bewaring van soldaten, zoals de soldaat waarvan het psalmboekje in zijn borstzak een kogel opving
- *Voor alle beloften voor Israël, die de Heere zal vervullen!

Met dit laatste punt willen we eindigen. Wat een troost dat de Heere geen enkele belofte voor Zijn volk, Zijn oogappel, ter aarde zal laten vallen. Hij is de Getrouwe. Zijn plannen falen niet! En straks zal Zijn volk Israël gaan schitteren zoals Hij het bedoeld heeft. Dan zullen nog vele heidenen tot bekering komen. Dan zal Israël eindelijk aan Gods doel beantwoorden. Tot heerlijkheid van de grote Davidszoon! Israëls Messias, maar ook de Heiland der wereld!

Hartelijke groet en Gods zegen toegewenst,

Maarten en Marita – fam. Ds. Dekker